

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/43/2018
Identifikačné číslo spisu: 5017200483
Dátum vydania rozhodnutia: 27.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5017200483.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: MANIOM, s. r. o., so sídlom Palárikova 76, Čadca, IČO: 46 889 124, zast. V4 Legal, s. r. o., AK so sídlom Tvrdého 783/4, Žilina, IČO: 36 858 820, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8 a 10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 22511-3/2017-BA zo dňa 12. septembra 2017, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 05. februára 2018, č. k. 29Sa/20/2017-36, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti z a m i e t a .
- II. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu z a m i e t a .
- III. Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline právoplatným uznesením č. k. 29Sa/20/2017-36 zo dňa 05.02.2018 postupom podľa ustanovenia § 98 ods. 1 písm. e/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) odmietol žalobu žalobcu o preskúmanie rozhodnutia žalovanej č. 22511-3/2017-BA zo dňa 12.09.2017 o zamietnutí odvolania pána G. a potvrdení rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Čadca č. 38606-1/2016-CA z 25.04.2016, ktorým táto podľa § 178 ods. 1 písm. a/ bodu prvého zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení rozhodla, že pánovi G. A. G. nevzniklo povinné nemocenské poistenie, povinné dôchodkové poistenie a povinné poistenie v nezamestnanosti ako zamestnancovi žalobcu dňa 01.02.2015 podľa slovenskej legislatívy.

2. V odôvodnení uznesenia krajský súd poukázal na to, že hoci žaloba smeruje proti rozhodnutiu žalovanej, odvolanie voči rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Čadca podal len zamestnanec žalobcu pán G. A. G.. Skonštatoval, že žalobca odvolanie nepodal a zo žaloby navyše ani nevyplýva, ako bol na svojich subjektívnych právach ukrátený vydaním napadnutého rozhodnutia správneho orgánu. Argumentoval, že pokiaľ sa zamestnanec žalobcu cítil dotknutý na svojich právach, mohol podať žalobu

sám. Dospel preto k záveru, že žalobca nebol aktívne legitimovaný na podanie žaloby na preskúmanie zákonnosti správneho rozhodnutia, lebo osobne nebol na svojich právach ukrátený, čo vlastne ani netvrdil a ani nepreukázal. Krajský súd mal za to, že žaloba bola podaná na to neoprávnenou osobou, a preto ju odmietol s poukazom na § 98 ods. 1 písm. e/ SSP. Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

3. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote poukazom na § 440 ods. 1 písm. g/ a h/ SSP kasačnú sťažnosť, v ktorej uviedol, že neuvedenie konkrétneho práva žalobcu, ktoré bolo napadnutým rozhodnutím žalovanej porušené, nemôže byť v žiadnom prípade na ujmu jeho práva na prístup k súdu a k právu na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 Ústavy SR a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Poukazom na § 57 v spojení s § 182 SSP mal za to, že ani jedno z uvedených ustanovení neurčuje ako jednu z obligatórnych náležitostí správnej žaloby uviesť tvrdenie o porušení konkrétneho práva žalobcu. Avšak v prípade, ak mal krajský súd za to, že správna žaloba žalobcu bola neúplná pre nedostatok tvrdenia o porušení konkrétneho subjektívneho práva žalobcu, tak mal postupovať spôsobom ustanoveným v § 59 SSP a umožniť žalobcovi v súdom určenej lehote svoje podanie doplniť. V zmysle uvedeného konaním krajského súdu došlo k porušeniu procesných práv žalobcu. Žalobca ďalej poukázal na to, že bol od začiatku správneho konania riadnym účastníkom konania, pričom rozhodnutie žalovanej sa ho osobne týkalo, nakoľko účinky tohto rozhodnutia ovplyvňujú priamo aj jeho právnu pozíciu. Považoval za nepochybné, že napadnuté rozhodnutie zasahuje aj do jeho majetkovej sféry a môže mať na neho taktiež rôzny daňový dopad. Mal tiež za to, že mu od začiatku správneho súdneho konania svedčí riadna aktívna žalobná legitimácia. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, a zároveň aby odložil vykonateľnosť rozhodnutia žalovanej.

4. Žalovaná vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhla, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdil.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 11 písm. g/ SSP) napadnuté uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo preskúmal bez pojednávania v súlade s § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačnej sťažnosti žalobcu nie je možné vyhovieť.

6. Podľa § 97 SSP, ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

7. Podľa § 7 písm. a/ pred bodkočiarkou SSP, správne súdy nepreskúmajú právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ak účastník konania pred ich právoplatnosťou nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

8. Podľa § 98 ods. 1 písm. g/ SSP správny súd uznesením odmietne žalobu, ak je neprípustná.

9. Podľa § 184 SSP podanie správnej žaloby nemá odkladný účinok, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

10. Podľa § 185 SSP správny súd môže na návrh žalobcu a po vyjadrení žalovaného uznesením priznať správnej žalobe odkladný účinok:

a) ak by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom,

b) ak napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy má podklad v právne záväznom akte Európskej únie, o ktorého platnosti možno mať vážne pochybnosti, a žalobcovi by inak hrozila vážna a nenapraviteľná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore so záujmom

Európskej únie.

11. V konaní nebolo sporným, že žalobca voči rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu (rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Čadca č. 38606-1/2016-CA z 25.04.2016) opravný prostriedok nepodal, hoci bol správne poučený, že je voči nemu prípustné odvolanie, v akej lehote a na ktorom orgáne. Uvedená okolnosť má pritom zásadný význam pri vyhodnocovaní procesných podmienok konania, nakoľko pokiaľ žalobca nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie mu umožňuje zákon o sociálnom poistení ako osobitný predpis, v danom konaní tak vznikla neodstrániteľná procesná prekážka, na ktorú súd musí prihliadať v každom štádiu konania.

12. Konštatovanie krajského súdu, že odvolanie voči prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu podal len zamestnanec žalobcu, a nie žalobca je správne a zodpovedá nielen obsahu pripojeného administratívneho spisu ale aj vyjadreniam žalobcu.

13. Naopak, názor krajského súdu, že žalobcu je potrebné považovať za zjavne neoprávnenú osobou na podanie žaloby, za správny považovať nemožno, keďže žalobca bol riadnym účastníkom administratívneho správneho konania.

14. Krajský súd, však nepochybil, keď dospel k právnenému záveru, že žalobu žalobcu bolo potrebné odmietnuť. Konečný právny záver, ku ktorému krajský súd dospel, je ako taký vecne správny, avšak z iného dôvodu, než krajský súd uviedol.

15. Žalobu žalobcu mal krajský súd odmietnuť s poukazom na to, že táto nie je prípustná (podľa § 98 ods. 1 písm. g/ SSP), nakoľko žalobca pred jej podaním nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis (§ 7 písm. a/ SSP).

16. Keďže v predmetnom konaní nebola splnená rozhodujúca a elementárna procesná podmienka (vyčerpanie všetkých riadnych opravných prostriedkov), ktorá má za následok nezvratné procesné rozhodnutie (odmietnutie žaloby), kasačný súd už nepovažoval za relevantné zaoberať sa samotnými kasačnými námietkami žalobcu (vrátane tvrdenia, že nebolo povinnosťou žalobcu bližšie objasňovať v čom konkrétne spočíva ukrátenie na jeho právach), pretože pre posúdenie predmetnej veci (sa už z vyššie spomenutých dôvodov) stali irelevantné.

17. Vzhľadom k tomu, že rozhodnutie krajského súdu je vo výroku vecne správne, kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu vyhodnotil ako nedôvodnú, a preto ju s poukazom na § 461 SSP zamietol.

18. Kasačná sťažnosť v zásade odkladný účinok nemá (§ 446 SSP). Z ustanovenia § 447 ods. 1 SSP však vyplýva, že odkladný účinok jej možno priznať, ak by právnymi následkami napadnutého rozhodnutia krajského súdu hrozila závažná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom. Správny súdny poriadok možnosť priznať odkladný účinok rozhodnutiu správneho orgánu v konaní o kasačnej sťažnosti neupravuje. Kasačný súd preto uvedený návrh žalobcu posúdil ako žiadosť o priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti v zmysle § 447 ods. 1 SSP, avšak po preskúmaní spisového materiálu nevzhladol dôvody, pre ktoré by právnymi následkami napadnutého rozhodnutia krajského súdu hrozila žalobcovi závažná ujma a žalobca, napriek tomu, že bol v konaní po celý čas kvalifikovane právne zastúpený, existenciu takýchto dôvodov ani netvrdil.

19. O trovách kasačného konania kasačný súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 a § 168 v spojení s § 467 ods. 1 SSP a účastníkom konania ich náhradu nepriznal, keďže žalobca v konaní nebol úspešný a žalovanému právo na náhradu trov v konaní pred správnymi súdmi zásadne neprináleží.

20. Toto uznesenie kasačného súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.